

REACCIONS

La carta contra el llaç groc d'un fruiter li genera gran solidaritat

La filla d'una clienta habitual de Ton Gené, que resideix a Austràlia, li envia «un petó i una forta abraçada»

Carles Gosálbez

El fruiter Ton Gené, qui dimarts va rebre una enigmàtica carta d'unes suposades clientes que li demanaven que no portés el llaç groc en suport als presos polítics, està rebent infinitat de mostres de solidaritat, tant dels clients habituals com de persones que, en assabentar-se de la notícia, s'estan apropant a la botiga per fer les compres i dedicar-li paraules de complicitat.

Magda Pallàs, veïna del barri –la fruiteria està al carrer Florenci Vives–, li va remetre el missatge que la seva filla li va fer arribar des d'Austràlia, on resideix. «M'ha dit que et faci un petó i una abraçada», va dir-li al Ton, qui, amb un somriure permanent, no parava de comentar amb les clientes el contingut de la carta que li van enviar des de Barcelona i on es deia, entre altres coses: «Som un grup de veïnes del barri que sempre comprem a la seva tenda i ens està bombardejant amb el seu llaç groc, cosa que no ens agrada», i que «el seu negoci és per a vendre, no per donar a entendre els seus sentiments». Ton, va comentar al respecte que «aquesta carta es veu que és prefabricada i demà la pot rebre la peixatera Pepita o la perruquera Joaneta».

Ton, segueix lluint tres pinces de petita mida i color groc, a modus de llaç, a la seva jaqueta, junt

CRISTINA AGUILAR

Ton Gené, ahir a la seva fruiteria, on predomina el groc i, també, múltiples imatges de Sant Magí.

amb una xapa dels CDR. «Sóc el gitanet de la Part Alta», va dir a aquesta redacció, mentre comentava amb les clientes que a la carta, enviada des de Barcelona, «no hi consta el codi postal». «Fa 19 anys que venem fruita en aquest carrer i la gent ens coneix molt bé», va comentar, per remarcar que «no sé qui és que ha enviat la carta, però no he notat que ningú hagi deixat de venir a comprar, més aviat el contrari».

Ton, és una persona molt vin-

culada a la societat tarragonina. A la botiga predominen imatges de Sant Magí. «Sóc dels pocs que faig tot el camí caminant, des de la Brufaganya». També forma part del cor de la Coral Sageta de Foc, amb uns amics surt amb bicicleta –curiosament, l'equip porta un mallot que juga amb els colors groc i negre–, col·labora amb la Cofradia del Cristo del Buen Amor, «poso un anunci de la fruiteria a l'opuscle i participo de les seves activitats», i va afir-

mar que «el meu ball nacional és la rumba».

El fruiter del carrer Florenci Vives va rebre la carta a dos quart d'una del dilluns, escrita en castellà i amb una redacció desafortunada, i des que es va saber de l'enviament les mostres de solidaritat no han deixat d'arribar. «M'han trucat persones, a títol particular, de Castelló, Lleida, Flix i moltes poblacions, i he rebut comandes des del carrer Unió i la Vall de l'Arrabassada de

gent que no és clienta meva». «Si ets bona persona i treballadora, en aquest país hi cabem tots», va dir, per subratllar que «no tinc por a res ni a ningú».

Carmen, una de les clientes que fa les seves compres a la fruiteria de Ton de manera habitual, no va dubtar a dir que el fenomen de la carta «trobo que és una ximpleria i seguiré venint a comprar aquí, com faig sempre». I, Teresa, veïna de la zona, va comentar que «cadascú és lliure de pensar el que vulgui i no s'han d'enviar anònims». «Ton, no et treguis el llaç», va dir. Mercè no resideix al barri, però ahir sí va anar a comprar a la fruiteria de Ton. «Sóc una espontània. He vist la notícia de la carta, i si a algú se li fa boicot, jo li faig costat. Sempre que puc compro productes retolats en català. A sota de casa tinc una fruiteria, però avui he vingut aquí per donar suport a aquesta persona». Per la seva banda, Magda va apuntar que «tothom, des del respecte a totes les opinions, ha de poder defensar la seva ideologia de manera correcta. Ton és una gran persona, venim a comprar aquí des de fa molts anys i el que hem de fer és mantenir viu el barri i donar suport a les botigues per no quedar-nos orfes d'elles». Com va dir Ton, «l'únic que s'ha aconseguit amb la carta ha estat generar l'efecte Streisand».

Avui s'inaugura la plaça dedicada a l'arquitecte Josep Maria Pujol de Barberà

Avui, dijous, a les 11 hores, s'inaugura la plaça en homenatge Josep M Pujol de Barberà, ubicada al darrera del Mercat Central. L'acte comptarà amb la presència de l'alcalde de Tarragona, Josep Fèlix Ballesteros. Pujol de Barberà va ser l'arquitecte municipal de Tarragona entre els anys 1897 i 1939. Una de les seves obres més emblemàtiques va ser el projecte de Mercat Central, que enllestí l'abril de 1912. A finals de l'any 1913 es van iniciar les obres i la inauguració es va celebrar el dia 26 de desembre de 1915. A continuació, es visitarà l'exposició *Josep Maria Pujol de Barberà, l'arquitecte i l'espai*, instal·lada al Mercat Central i produïda pel Servei d'Arxiu i Documentació Municipal. **Redacció**

Conferència per cloure 'Arquitectures en el paisatge'

Avui, dijous, tindrà lloc a la seu del Col·legi d'Arquitectes la conferència *Dues cases de suro a Palafrugell*, que oferirà Emiliano López en el marc de l'acte de clausura de l'exposició *Arquitectures en el paisatge*. La conferència s'iniciarà a les 19:30 hores i López parlarà, també, d'obres recents que s'estan portant a terme des del despatx d'arquitectura que comparteix amb Mònica Rivera. **Redacció**

IDIOMES

La Casa Irlandesa, 30 anys ensenyant anglès a joves amb cursos a Irlanda

Ofereixen estades amb famílies, a Cobh, durant l'estiu o durant tot un curs escolar

Redacció

Lluny han quedat ja aquells temps en els quals l'aprenentatge significava únicament aprovar exàmens per després oblidar per complet els continguts adquirits. Els nens d'avui en dia tenen més competències que mai per a forjar-se una posició dins de la professió que escullen. Actualment, ja no es veu en els anuncis de treball la frase «es valoraran coneixements d'anglès», sinó que sovint hi apareix «imprescindible alt nivell d'anglès». En alguns casos, fins i tot, es pot arribar a donar més importància al coneixement de l'anglès que a la resta de requisits necessaris per obte-

nir aquell lloc de feina. I és que ja fa temps que la llengua anglesa s'ha convertit en l'esperanto, que mai va arribar de quallar.

Coneixedors d'aquest fet, La Casa Irlandesa fa temps ofereix The Family Experience. Aquest curs, que és el seu buc insígnia, implica una estança estival a Irlanda. Ara han afegit un nou curs, Any Acadèmic a Irlanda, que està pensat per alumnes de 3r i 4t d'ESO i de 1r i 2n de BAT. Ambdós cursos es duen a terme a Cobh, d'on és originari Dermot McGrath, director del centre.

Tant el curs d'estiu com el curs escolar estan pensats per accelerar l'aprenentatge de

l'anglès d'una manera amena però conservadora, sempre en un ambient acollidor i segur, fomentant les situacions d'una convivència familiar. Cursar un any acadèmic a Irlanda, al marge de ser una meravellosa ex-

El curs Any Acadèmic a Irlanda està dirigit a joves de 3r i 4t d'ESO i 1r i 2n de BAT

periència cultural per l'alumne, serveix d'espoleta per acabar el tema de l'anglès d'una vegada i per sempre.

Es tracta de cursos molt per-

CEDIDA

Els nois i noies viuen amb famílies que els directors de La Casa Irlandesa coneixen personalment.

sonalitzats. En tots els casos, Dermot McGrath i la seva dona Fay coneixen personalment les famílies amb qui s'allotgen els joves. Cal dir que, amb motiu

del 30è aniversari del curs The Family Experience, La Casa Irlandesa ofereix un descompte especial per aquells que s'inscriuen aviat.

La matrícula està oberta pels dos models de curs. Més informació, trucant al 609 76 25 62 o al web www.lacasairlandesa.com.